

Arrest

nr. 175 472 van 29 september 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 maart 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 18 november 2013 werd de aanvraag, vermeld onder punt 1.1., ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.03.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

Reden(en):

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 29.04.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 18.11.2013 onder gesloten omslag)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf."

1.3. Op dezelfde datum werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“De heer:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig visum”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2006, van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht het middel toe als volgt:

"Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag op basis van medische redenen van verzoeker d.d. 28.03.2011 artikel 9 ter, ongegrond is.

[...]

Dat integendeel tot wat door DYZ werd beslist de aanvraag van verzoeker geenszins als ongegrond kan worden beschouwd.

Verzoeker diende zijn aanvraag in op 28.03.2011. Deze aanvraag werd ontvankelijk verklaard en verzoeker werd in het bezit gesteld van een AI.

Verzoeker wenst dan ook de volgende opmerkingen te maken:

Dat verzoeker niet begrijpt waarom verwerende partij de aanvraag van verzoeker ongegrond verklaart!

De website van Kruispunt Migratie vermeldt 3 voorwaarden om verblijfsrecht te kunnen bekomen op grond van art 9ter van de Vreemdelingenrecht.

Verzoeker is van mening dat hij volledig aan deze voorwaarden voldoet en wenst deze dan ook toe te lichten.

1) Men moet reeds in België verblijven

"Een aanvraag om een medisch verblijf van langer dan drie maanden op basis van artikel 9ter kan niet ingediend worden in het buitenland. Personen in het buitenland komen soms wel in aanmerking voor een medisch visum.

De aanvraag 9ter kan in België zowel gedurende een legaal verblijf als vanuit illegaal verblijf ingediend worden. Er hoeven geen bijzondere omstandigheden bewezen worden die verantwoorden waarom de aanvraag in België wordt ingediend. "

Het mag duidelijk zijn dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Verzoeker verblijft reeds geruime tijd in België en diende zijn aanvraag dan ook conform deze voorwaarde in.

2) De ziekte vertoont een zekere ernst

"Om een verblijf te bekomen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald moet er een reëel risico zijn dat:

het leven of de fysieke integriteit van de vreemdeling in gevaar is, of dat de vreemdeling bij een terugkeer een onmenselijke of vernederende behandeling zou riskeren. "

Ook aan deze voorwaarde voldoen verzoeker.

Verwerende partij stelt zelf in haar beslissing: blijkt dat deze 31-jarige man zich in maart 2011 met belangrijke lage rugpijn in het kader van dorsarthrose, mechanische overbelasting L5-S1 en een discogene stoornis presenteerde" en verder: "... allergie voor huisstofmijt en allergische astma"

Verzoeker diende zijn aanvraag in op 28.03.2011. Verzoeker legde verschillende medische attesten neer, waarop de arts-adviseur zijn advies baseert.

De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden volledig aan het ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien het de ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt. Dit wordt ook niet ontkend door verwerende partij.

Onder meer daardoor kan verzoeker zich niet akkoord verklaren met het advies van de arts- attaché die het volgende stelt: "We beschikken niet over aanvullende medische (orthopedische en/of reumatologische) getuigschriften/verslagen aangaande een uitgevoerde orthopedische en/of reumatologische evaluatie in verband met de beschreven lage rugpijn i het kader van dorsarthrose, mechanische belasting L5-S1 en een discogene stoornis, ter staving en verdere uitwerking van de orthopedische en/of reumatologische diagnostiek en de graad van ernst en/of aangaande een lopende noodzakelijke orthopedische en/of reumatologische opvolging in dit verband (zoals bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) orthopedie en/of reumatologie, resultaten van uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals CT of MRI van de thoracale en/of lumbosacrale wervelkolom) en/of aangaande de verdere evolutie en de verdere medische (eventueel orthopedische en/of reumatologische) zorgen in verband met de beschreven lage rugpijn na maart 2011" en "We merken evenwel op dat we niet beschikken over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande een uitgevoerde pneumologische evaluatie in dit verband, ter staving en verdere uitwerking van de pneumologische diagnostiek en de graad van ernst, en/of aangaande een lopende regelmatige pneumologische opvolging (zoals bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) pneumologie en/of resultaten van uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals longfunctie, RX thorax) We beschikken evenmin over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie en de verdere medische behandeling/opvolging van dit allergisch astma en huisstofmijtallergie na maart 2011 en/of met betrekking tot de eventuele noodzakelijk gebleken therapie-aanpassingen."

De bovenstaande opmerkingen en het feit dat DVZ geen bijkomende stappen ondernomen heeft, tonen duidelijk aan dat verwerende partij nooit de intentie heeft gehad, of nooit enig initiatief heeft ondernomen, om deze informatie te bekomen.

Dit schendt overduidelijk het zorgvuldigheidsbeginsel!

Verzoeker hoopte dat de arts-attaché hem minstens zou onderzoeken om de medische toestand van verzoeker te kunnen inschatten of indien er twijfel zou zijn om bijkomende informatie zou vragen.

Gelieve in de bijlage zo'n bijkomend verzoek van DVZ terug te vinden. (zie stuk 3)

Het is onbegrijpelijk voor verzoeker hoe DVZ nu kan stellen meerdere documenten nodig te hebben! Neemt men deze procédure eigenlijk nog serieus??

Verzoeker voegde bij zijn aanvraag 1 standaard medisch getuigschrift, en voegde gedurende de procédure bijkomende stukken, ter verduidelijking.

Hij voegde, volledig volgens de ratio legis van art 9ter, een standaard medisch getuigschrift dat nog geen drie maanden oud was.

Dit getuigschrift was volledig en uitgebreid ingevuld, conform de wettelijke regelgeving.

Verzoeker voegde de extra medische attesten om een zo volledig en accuraat mogelijk beeld te geven over de aandoening!

Bovendien lijkt het wel of DVZ enkel en uitdrukkelijk redenen zoekt om de aanvraag van verzoeker ongegrond te kunnen verklaren!

Het feit dat DVZ stelt bijkomende informatie nodig te hebben maar daartoe niet het minste initiatief neemt, is niet alleen spijkers op laag water zoeken, maar is een flagrante fout en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De beslissingen die keer op keer door uw Raad terecht vernietigd worden zijn hemeltergend en schenden meer dan de ratio legis van art 9ter!

Het geijkte formulier wordt gebruikt en correct ingevuld, het RIZIV-nummer wordt vermeld, de kwalificatie van de dokter kan niet betwist worden, de identiteitsgegevens van verzoeker worden bevestigd, men voegt bijlagen en dient aanvullingen in om een zo duidelijk mogelijk beeld te kunnen schetsen. De aanvraag van verzoeker voldoet volledig aan de voorwaarden!

Dat uit het bovenstaande zeer duidelijk blijkt dat DVZ zich vergist in de ongegrondheidsbeslissing en dat de aanvraag van verzoeker bijgevolg gegrond verklaard diende te worden!

Indien de arts-attaché verzoeker onderzocht had, zou hij tot dezelfde conclusie gekomen zijn als de behandelende geneesheer, namelijk dat verzoeker ernstig ziek is en dat de enige oplossing recht op verblijf is voor hem.

Dat uit het advies van de arts-attaché duidelijk lijkt alsof dat deze genomen is om een beslissing tot ongegrondheid te bekomen en NIET om de werkelijke gezondheidstoestand van verzoeker te beoordelen.

In dit geval kan besloten worden dat de noodzakelijke medische gegevens wel degelijk werden verstrekt. De verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij alle medische stukken in het administratief dossier van verzoeker met de nodige zorg en aandacht hadden nagelezen. En het dossier met de nodige zorgvuldigheid onderzocht hadden.

Dit getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten het medisch dossier grondig te analyseren, maar slechts heel oppervlakkig heeft bekeken, hetgeen tevens heeft bijgedragen tot de bestreden beslissing.

Dient DVZ er niet op gewezen te worden de aanvraag van verzoeker conform te behandelen en de geldende regelgeving toe te passen?! Het mag duidelijk zijn dat verwerende partij spijkers op laag water zoekt om de aanvraag van verzoeker ongegrond te verklaren. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Er kan bijgevolg geen twijfel over bestaan dat verzoeker wel degelijk aan aandoeningen lijdt die een reëel risico vormen voor zijn fysieke integriteit. Dit wordt ook niet betwist door de arts-attaché.

Bovendien blijkt de onzorgvuldigheid van het onderzoek eens te meer daar DVZ stelt dat verzoeker "K. L." zou heten in zijn dossier. Dit is flagrant onwaar! Verzoeker heet "K. Y. L."

Men verwijst naar de gegevens in het paspoort en deze zijn duidelijk verschillend van het paspoort dat in dit dossier gevoegd werd en de vraag stelt zich dan ook of men hier wel het juiste dossier behandeld heeft.

Uit het voorgaande blijkt dat verwerende partij het dossier van verzoeker onzorgvuldig onderzocht heeft.

3) Er bestaat geen adequate behandeling voor deze ziekte in zijn herkomstland

" Een ernstig zieke vreemdeling heeft enkel recht op een medisch verblijf in België als er in zijn herkomstland of het land waar hij wettig verblijf heeft, geen of slechts een onzekere of zeer beperkte beschikbaarheid is van medische zorgen voor zijn ziekte. "

Verzoeker gaat niet akkoord met de conclusie van de arts-attaché die stelt dat de nodige opvolging en zorgen beschikbaar zouden zijn in Népal.

In eerste instantie wenst verzoeker te reageren op de informatie waarop DVZ zich baseert. De arts-attaché verwijst immers naar informatie afkomstig uit de MedCOI-bank, gepubliceerd in 2012. Bezwaarlijk kan men hier stellen dat het over actuele informatie zou gaan.

Het is bovendien opvallend dat verzoeker gedurende een ruime periode in het bezit werd gesteld van een AI en verwerende partij plots met informatie van 2012 tracht te "bewijzen" dat verzoeker wel in het land van herkomst behandeld zou kunnen worden.

Dit onderzoek is eveneens onvoldoende aangezien de arts-attaché stelt dat salbutamol, formoterol en budesonide beschikbaar zouden zijn in Népal.

Verzoeker begrijpt niet waarom dit relevant zou zijn. De arts-attaché stelt zelf in haar bestreden beslissing dat verzoeker behandeld wordt met N S AID, spierverslapper, paracetamol en een lumbostaat.

Men gaat totaal voorbij aan het feit dat de behandelende geneesheer ook een behandeling met myorelaxant en ventolin voorschrijft.

Hoe kan men stellen dat dit een grondig onderzoek zou uitmaken? De beschikbaarheid van de medicijnen wordt geenszins onderzocht.

Integendeel zelfs, men stelt dat er andere medicijnen beschikbaar zijn in Népal, zonder een onderzoek te voeren naar de medicijnen die verzoeker effectief nodig heeft. Dat louter om deze reden de bestreden beslissing reeds vernietigd dient te worden!

Dat dit werkelijk onbegrijpelijk, onzorgvuldig en gevaarlijk is!

De arts-attaché stelt zelf in zijn beslissing dat verzoeker medicamenteus behandeld dient te / worden. Dat het kennelijk onredelijk en zelfs gevaarlijk lijkt om, zonder verzoeker te onderzoeken, een ander medicijn voor te stellen.

In tweede instantie wenst verzoeker te verwijzen naar de informatie van MedCOI, waarop verwerende partij zich baseert om te stellen dat de nodige opvolging beschikbaar is. DZV schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door zich op dit project te richten om de situatie in het land van herkomst, zagezegd, te kunnen beoordelen.

DVZ vermeldt immers zelf in haar voetnoot (voetnoot nr. 1) : " Disclaimer: de geleverde informatie is beperkt tot de beschikbaarheid van de medische behandeling, gewoonlijk in een welbepaalde kliniek of gezondheidsinstelling, in het land van herkomst; er zijn geen gegevens bij over de toegankelijkheid van de behandeling."

Dat deze voetnoot voor zich spreekt... DVZ interpreteert de informatie van MedCOI verkeerdelijk alsof verzoeker de nodige opvolging zou kunnen verkrijgen in het land van herkomst maar gaat voorbij aan het feit dat er niet onderzocht wordt in welke mate deze opvolging beschikbaar is voor verzoeker.

Dat dit geen grondig onderzoek uitmaakt! Het feit dat de nodige opvolging eventueel beschikbaar zou zijn in een ziekenhuis in bv. hoofdstad van een land, garandeert nog niet dat elke inwoner van dat land toegang heeft tot deze faciliteiten!

Het mag duidelijk blijken dat de arts-attaché er alles aan gedaan heeft om te kunnen stellen dat de broodnodige opvolging en verzorging aanwezig zouden zijn in het land van herkomst, maar hiervoor zich gebaseerd heeft op verouderde, incorrecte informatie. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Verwerende partij heeft weet van het feit dat verzoeker geen toegang heeft tot medische zorgen, doch weigert hier rekening mee te houden in de bestreden beslissing. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is en een flagrante schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel!

Bovendien wordt er nergens een afweging gemaakt over het feit of deze medicijnen en opvolging wel financieel beschikbaar zijn voor verzoeker. Er bestaat geen sociaal zekerheidstelsel in Népal. Deze broodnodige opvolging en verzorging zijn onbetaalbaar voor verzoeker. Toch weigert verwerende partij hier rekening mee te houden of dit zelfs maar te onderzoeken!

Dat dit onaanvaardbaar is voor verzoeker.

Uw Raad blijft zich immers duidelijk uitspreken over deze kwestie. Arrest nr. 105 052 van 14.06.2013 stelt immers het volgende:

"Aldus blijkt dat de ambtenaar-geneesheer door enkel te onderzoeken of de aandoeningen direct levensbedreigend zijn, in de zin dat er sprake is van een kritieke gezondheidstoestand of een vergevorderd stadium van de ziekte, zonder verder onderzoek naar de mogelijkheden van een behandeling in het land van herkomst de rechtspraak van het EHRM inzake art 3 van het EVRM bij verwijdering van zieke vreemdelingen, te beperkend interpreteert.

Uit het hierboven gestelde blijkt dat de arts-adviseur door enkel te onderzoeken of de aandoening levensbedreigend is, in strijd met artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet nagegaan is of er geen sprake is van een ziekte of aandoening die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. "

Verzoeker is van mening dat het geenszins bewezen is dat de nodige opvolging en verzorging beschikbaar zou zijn voor verzoeker.

Daar waar men in andere beslissingen wijst op het feit dat elk dossier individueel beoordeeld dient te worden, maakt men ditmaal deze afweging niet.

Men heeft op geen enkel moment enige actie ondernomen om het dossier van verzoeker individueel te onderzoeken. Dient men verwerende partij er niet op te wijzen dat zij verplicht zijn het dossier individueel te beoordelen? Louter verwijzen naar algemene toestanden volstaat niet!

Men stelt dat de nodige opvolging en verzorging beschikbaar zijn in Népal, maar gaat voorbij aan het feit dat het gaat over medicijnen die verzoeker niet neemt en opvolging in ontoegankelijke faciliteiten. Verwerende partij bevestigt zelf dat er projecten zijn opgestart om medische zorgen toegankelijk te maken, maar dat deze niet geslaagd zijn.

Dat dit dan ook onredelijk is en onaanvaardbaar!

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Verzoeker begrijpt niet waarom men geen rekening heeft gehouden met ALLE elementen die hij aanhaalt in zijn verzoekschrift!

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld. Dat verzoeker met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen en schorsen omwille van de schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel."

2.2. Verzoeker betoogt dat hij voldoet aan de voorwaarden om overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet gemachtigd te worden tot verblijf, meer bepaald omdat hij in België verblijft, zijn aandoeningen een zekere ernst vertonen, en er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. *In concreto* betwist verzoeker de beoordeling van zijn aandoening door de arts-adviseur in haar advies, vooreerst waar deze stelt dat zij niet beschikt over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande een uitgevoerde orthopedische en/of reumatologische evaluatie in verband met de beschreven lage rugpijn in het kader van dosartrose, mechanische belasting L5-S1 en een discogene stoornis, ter staving en verdere uitwerking van de orthopedische en/of reumatologische diagnostiek en de aard van ernst en/of aangaande een lopende noodzakelijke orthopedische en/of reumatologische opvolging in dit verband. Verzoeker betoogt dat de arts-adviseur hem diende te onderzoeken om de actuele toestand in te schatten.

De Raad merkt in dit verband op dat het overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet in eerste instantie de aanvrager is die aan de hand van medische attesten dient aan te tonen aan welke aandoening hij lijdt. Verzoeker gaat bovendien voorbij aan de eigenlijke motivering van dit advies, nu de arts-adviseur duidelijk verwijst naar de behandelende geneesheer, die stelde dat de voorziene duur van de behandeling, de evolutie en prognose afhankelijk waren van de therapeutische respons en dat opvolging orthopedie/reumatologie eventueel noodzakelijk was. Net omdat de medische toestand van verzoeker tijdsgebonden en evolutief was, is het geenszins onredelijk van verzoeker te verwachten dat hij de verwerende partij op de hoogte stelt van zijn medische evolutie in het kader van zijn aanvraag. De niet-betwiste overweging van de arts-adviseur dat er geen verdere getuigschriften of verslagen werden neergelegd aangaande de evolutie, onderzoeken, opvolging en verdere medische zorgen in verband met de lage rugpijn na maart 2011, is wel degelijk pertinent.

Waar verzoeker vervolgens aanvoert dat zijn naam onvolledig werd genoteerd in het dossier, ziet de Raad niet in op welke wijze dit aan verzoeker schade zou hebben berokkend, of op welke wijze dit een invloed heeft gehad op de strekking van de bestreden beslissing.

Verder betwist verzoeker dat de nodige opvolging en zorgen beschikbaar zouden zijn in Nepal. Vooreerst stelt verzoeker dat de informatie van de MedCOI-bank stamt uit 2012, zodat het hier niet om actuele informatie gaat. De Raad merkt hieromtrent op dat het medische advies verwijst naar informatie van 'International SOS' van 17 september 2012, alsook van 23 september 2013. Op het ogenblik dat het advies werd gegeven en de bestreden beslissing werd genomen, resp. op 18 en 20 november 2013, was deze informatie niet dermate verouderd dat ze niet dienstig zou kunnen worden aangewend. Bovendien brengt verzoeker zelf geen enkel concreet element aan dat van aard is de juistheid van deze informatie te weerleggen.

De arts-adviseur oordeelde dat 'salbutamol, formoterol en budesonide' beschikbaar zijn in Nepal, wat door verzoeker niet wordt betwist. Verzoeker betoogt evenwel dat hij ook behandeld wordt met 'NSAID, spierverslapper, paracetamol en een lumbostaat'. Van deze geneesmiddelen werd de beschikbaarheid in Nepal niet nagegaan.

Verzoeker gaat er hier evenwel weer aan voorbij dat met betrekking tot deze medicatie, die genomen wordt ter behandeling van de rugproblemen, de behandelende geneesheer attesteerde dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling, de evolutie en de prognose afhankelijk zijn van therapeutische

respons en dat opvolging orthopedie/reumatologie eventueel noodzakelijk was. Het is precies bij gebreke aan *“aanvullende medische getuigschriften aangaande een uitgevoerde orthopedische of reumatologische evaluatie in verband met de lage rugpijn en overbelasting en een discogene stoornis, ter staving en verdere uitwerking van de orthopedische en/of reumatologische diagnostiek en de graad van ernst en/of aangaande een lopende noodzakelijke orthopedische en/of reumatologische opvolging in dit verband (zoals bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) orthopedie en/of reumatologie, resultaten van uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals CT of MRI van de thoracale en/of lumbosacrale wervelkolom) en/of aangaande de verdere evolutie en de verdere medische (eventueel orthopedische en/of reumatologische) zorgen in verband met de beschreven lage rugpijn na maart 2011”*, dat werd besloten dat er geen sprake was van een aandoening in de zin van artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert verder aan dat de beschikbaarheid van ‘myorelaxant en ventolin’ evenmin werd onderzocht. Deze medicatie werd aan verzoeker voorgeschreven met betrekking tot zijn huisstofmijtallergie. Ook in dit verband motiveerde de arts-adviseur dat hij niet beschikte over aanvullende medische getuigschriften aangaande een uitgevoerde pneumologische evaluatie in dit verband, ter staving en verdere uitwerking van de pneumologische diagnostiek en de graad van ernst, en/of aangaande een lopende regelmatige pneumologische opvolging (zoals bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) pneumologie en/of resultaten van uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals longfunctie, RX thorax). De arts-adviseur stelde dat zij evenmin beschikte over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie van de medische behandeling/opvolging van deze allergische astma en van de huisstofmijtallergie na maart 2011 met betrekking tot eventueel noodzakelijk gebleken therapie-aanpassingen.

Essentieel is aldus dat de behandelende geneesheer stelde dat deze astma te controleren was en dat reumatologische opvolging noodzakelijk was. Aangezien verzoeker niet heeft aangetoond dat er actueel nog opvolging gaande is, is het motief wel degelijk relevant.

Het feit dat er in een voetnoot (*“disclaimer”*) op wordt gewezen dat de informatie van MedCOI is beperkt tot de beschikbaarheid van de medische behandeling en zich niet uitspreekt over de toegankelijkheid ervan, doet geen afbreuk aan het feit dat verderop in het medische advies specifiek wordt gemotiveerd met betrekking tot de toegankelijkheid van de medische zorgen in Nepal. Verzoeker beperkt zich met zijn grief op dit punt tot een partiële lezing van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de toegankelijkheid van de medische zorgen motiveert de bestreden beslissing dat het er daarbij om gaat te onderzoeken of de aanvrager in staat zal zijn de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er daarbij niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat.

Concreet motiveert de bestreden beslissing dat het publieke systeem voorziet in zorgen door overheidsziekenhuizen, *PHC-centers* en *Health centers*, *Health Posts* en *Sub-health posts*. Daarnaast zijn er ook verschillende *Primary Health Care Outreach Clinics*. Daarnaast wordt er op gewezen dat sinds oktober 2007 de Nepalese overheid *Essential Health Services* gratis heeft gemaakt in alle *Health Posts* en *Sub-Health Posts* voor alle Nepalezen, in het kader van de doelstelling om basisgezondheidszorg ook beschikbaar te maken voor armen.

Verder wordt gemotiveerd dat verzoeker geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voorlegt en dat er geen elementen in het dossier zijn die er op wijzen dat verzoeker geen toegang tot de arbeidsmarkt zal kunnen hebben. Er wordt op gewezen dat verzoeker verklaarde dat zijn echtgenote en drie kinderen nog in Nepal zouden verblijven en dat het erg onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker in het land waar hij 27 jaar heeft verbleven, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor het bekomen van (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen of voor (tijdelijke) financiële hulp. Verzoeker beperkt zich er in dit verband toe te verklaren dat er geen sociaal zekerheidsstelsel is in Nepal, doch brengt geen enkel concreet element aan waaruit kan blijken dat deze motivering kennelijk onredelijk of onjuist is.

In de mate verzoeker nog betoogt dat het onderzoek op onwettige wijze werd beperkt tot een onderzoek naar artikel 3 van het EVRM, blijkt duidelijk uit het medische advies en uit hogerstaande bespreking dat er wel degelijk een onderzoek werd gevoerd naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Het feit dat in de bestreden beslissing en het medische advies alsnog werd verwezen naar artikel 3 van het EVRM, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de aanvraag werd onderzocht overeenkomstig de criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

In de mate verzoeker een tweede middel aanvoert met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten, is dit geheel gesteund op de gegrondheid van het eerste middel, aangezien er wordt aangevoerd dat het bevel niet kan blijven bestaan indien de weigeringsbeslissing vernietigd wordt. Gelet op de ongegrondheid van het eerste middel, kan het tweede middel bijgevolg niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT